Daná práce je zaměřena na popis českého a ruského prepozičního systému. Podává základní představu o inventáři, formě, funkci a sémantice českých a ruských prepozic a věnuje se úzu a distribuci prepozic na podkladě materiálu česko-ruského paralelního korpusu (o rozsahu 70 tisíc zarovnaných vět). Její východisko tvoří 107 předložek jednoslovných a 433 předložek víceslovných z české strany, 105 jednoslovných a 222 víceslovných předložek ze ruské strany. Tyto předložky jsou excerpovány z paralelního korpusu, konkordance jsou kvantifikovány a detailně analyzovány. Na základě dosažených výsledků se předkládá návrh jádra korespondence českých a ruských předložek, který je koncipován jako soubor statisticky nejčastějších kolokací pro původní předložky a přehled ekvivalence ilustrovaný modelovými příklady pro předložky konverzní a víceslovné. V celém materiálu jsou vyznačeny sémantické a valenční rámce zkoumaných prepozic.